Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

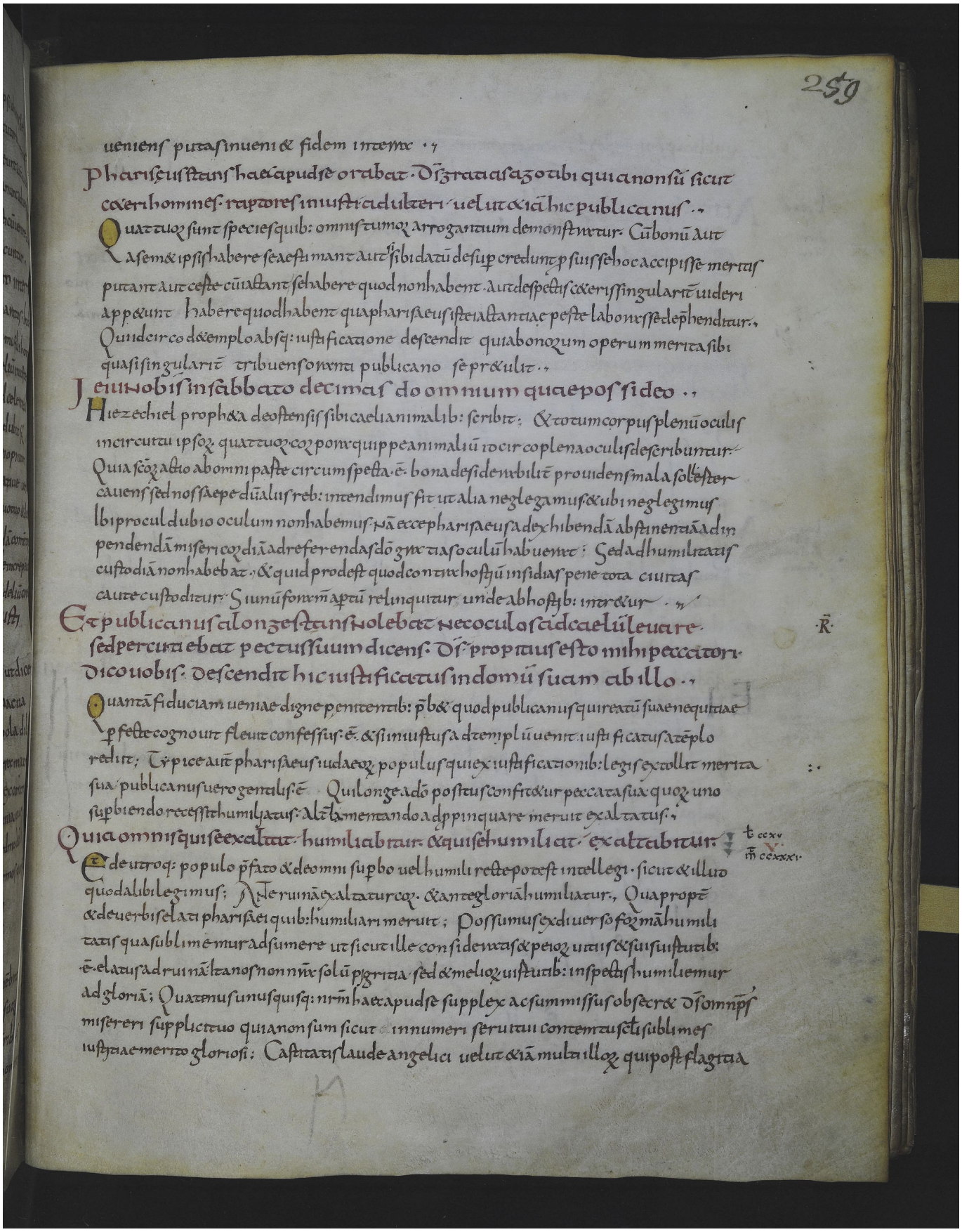

259

uenies puta inueni & fidem inteme ..

Phariseus stans haec apud se orabat. Dñe gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri homines: raptores iniusti adulteri uel ut etiã hic publicanus ..

Quattuor sunt species quib: omnis tumor arrogantium demonstratur. Cũ bonũ aut a se & ipse habere se aestimant aut a deo sibi datũ desuper credunt p suis se hoc accepisse meritis putant aut ceste cũ alta[n]t se habere quod non habent. aut despectis ceteris singularitẽ uideri appetunt habere quod habent quapharisaeus iste in altantiae peste laborasse deprehendit[ur]. Quia deiro exemplo absq; iustificatione descendit qui a bonoꝝ operum merita sibi quasi singularitẽ tribuens sola non publicano se praeulit ..

Jeiunio bis in sabbato decimas do omnium quae possideo ..

Hiezechiel prophẽa deostensis sibi caelia animalib: scribit: & totum corpus plenũ oculis in circuitu ipsoꝝ quattuor ergo ponit quippe animalia ut dicit plena oculis describuntur. Quia sc̃z actio a bonis pastore circumspecta. ẽ. bona desidenda bilitẽ prouidens mala sollẽ ster cauens sed nos saepe diualis reb: intendimus fit ut alia neglegamus & ubi neglegimus ibi procul dubio oculum non habemus. pharisaeus ad exhibendã abstinentiã ad impendendã misericordiã ad referendas dñi gratias oculũ habuerat: Sed ad humilitatis custodiã non habebat. & quid prodest quod contra hostẽ insidias pene tota ciuitas caute custoditur. Si unus fores aptũ relinquatur unde ab hostib: intretur ..

Et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad caelũ leuare sed percutiebat pectus suum dicens: Dñe propitius esto mihi peccatori. Dico uobis: descendit hic iustificatus in domũ suam ab illo ..

Quantã fiduciam uenie digne penitentib: pbẽt quod publicanus quia reatũ suae nequitiae p fessione cognouit fleuit confessus: ẽ. & si iniustus a templo uenit iustificatus a templo rediit; Typice aut pharisaeus iudaeoꝝ populus qui ex iustificationib: legis excollit merita sua publicanus uero gentilis ẽ. Qui longe a dõ positus confitetur peccata sua quoꝝ uno subiendo recessit humiliatus: Altera mentando adpinquare meruit exaltatus ..

Quia omnis qui se exaltat humiliabitur & qui se humiliat exaltabitur.

Ed de utroq: populo pfato & de omni superbo uel humili recte potest intellegi. sicut & illud quod alibi legimus: Ante ruinã exaltatur cor. & ante gloriã humiliatur. Qua propẽ & de uerbis elati pharisaei quib: humiliari meruit; Possumus exdiuerso formã humilitatis qua sublimemur ad sumere ut sicut ille conside[n]ans se peius ceteris & sui iustificatus: ẽ. elatus ad ruinã alteros non nisi solũ p gratia sed & meliores iustificatos: inspectis humiliemur ad gloriã; Quatenus unusquisq: nrm̃ haec apud se supplex a summissus obsecret dñe omnipotens miserere mei supplicis tui qui a non sum sicut ceteri innumeri seruitui contemtui sed sublimes iustitiae merito gloriosi: Castitatis laude angelici uelut etiã multa illoꝝ qui post flagitia